

Cà Phê Thăng Long

Song Con

Cà phê Thăng Long là cả một trời nhưng nhớ của dân thích lang thang ở các quán cà phê. Cái dễ thương là khách hàng ngồi cả phía bên ngoài ở phía trước để nhìn các cảnh hoa giấy leo ở hàng rào, nó dễ thương hơn khoảng sân trồng bên ngoài cà phê Thu Hương ở đường Đinh Tiên Hoàng, đối diện tiệm Trinh's Shoes và tiệm hòm Tobia. Nếu so sánh thì cà phê Thăng Long tình tự hơn, cà phê ngon hơn vì không có tí vị chát của cà phê Thu Hương, nhưng cà phê Thu Hương có cái lợi điểm là ở gần trung tâm thành phố và cách các đại học từ Văn Khoa, Luật Khoa, Dược Khoa, Nông Lâm Súc . . . không bao xa. Năm học đệ nhị thỉnh thoảng tôi được chở đến đây và rất thích quán này, năm sau tôi dọn vào ở nhờ nhà người bạn trong cư xá sĩ quan Chí Hoà. Từ lối sau của cư xá sĩ quan Chí Hoà ra đường Tô Hiến Thành, quẹo trái ở đường Lê Văn Duyệt (đi về phía Hóc Môn) thì ngay góc trái của con đường kẻ là cà phê Thăng Long. Rất tiếc là năm này tôi đã được thưởng một chiếc xe Honda sau khi đậu tú tài một nên từ cư xá sĩ quan Chí Hoà, tôi và tên bạn - mỗi đêm, chạy ra tận mãi Đa Kao để "nhắm" cà phê và nghe nhạc trẻ (ngoại quốc) của cà phê Văn Hoa trên đường Trần quang Khải.

Nếu có dịp qua New York City và muốn tìm lại một chút không khí của cà phê Thăng Long ngày nào thì tôi đề nghị anh LNH và các bạn khác nên ghé vào cà phê Cha Cha ở Little Italy vào ban đêm, nó nằm trên đường Mulberry, gần đường Canal của phố Tàu. Tôi có khá nhiều kỷ niệm dễ thương với cái quán gọi cho tôi nhớ đến quán cà phê Thăng Long này vì phía sau của quán cà phê nhỏ này là một khoảng vườn trồng, ngày còn ở International House, mỗi khi tôi dẫn bạn bè đi ra phố Tàu để ăn dinner thì luôn luôn tôi dẫn các bạn ghé lại quán này. Những người bạn Âu Châu của tôi khoái tí, ngồi nghe các anh các chị Pháp, Đức khen quán trữ tình, đầu lảo chuyện cà phê, một cô người Đức bảo tôi là ngồi phía sau của quán Sbarro ở đường 34 và Broadway có thể vừa uống cà phê vừa nhìn những chuyến subway đi qua, cứ như là nghe một người bạn Việt Nam hỏi là mày có biết bản nhạc của Song Ngọc: người về chiều nay hay đêm mai . . . ? thật là tuyệt vời vì mình đã tìm lại được một chút tâm tình cứ tưởng là hoàn toàn đã bỏ mất. Thông thường những người bạn Mỹ đi chung tách ra sau bữa dinner, họ ghé sang Greenwich Village để nghe nhạc hay đi về nhà, còn một vài người bạn chí thân với tôi thì họ vẫn đi chung nhưng họ không có ý kiến gì để khen vì vào thập niên 90, Howard Schultz chưa đưa Starbucks và văn hoá cà phê đi sâu vào cuộc sống của dân Mỹ.

Nếu bạn đồng hành là dân khoái soap opera thì quán cà phê Cha Cha có thêm một điểm đặc biệt đáng ghi nhớ là chủ quán từng là ông bầu boxer của Tony Danza, anh chàng này từ boxing qua làm tài tử truyền hình và những hình ảnh kỷ niệm được ông chủ cung cấp chung với cái menu của các thức uống - miễn phí.

Một năm tôi ở sát hông khu ông Tạ, nhưng không ghé quán cà phê Thăng Long và không biết nhiều gì về góc phố này. Xin lỗi.

SC